

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Bilkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Wojtewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2017 r. w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Z.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Z. kwotę 96.888,29 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Z. kwotę 10.262 zł (dziesięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w Z. wystąpił przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. o zapłatę kwoty 96.888,29 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu (tj. 08.06.2017 r.) do dnia zapłaty; tytułem należności za dostarczony sprzęt medyczny (pozew k. 2-9).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w P. zasądził dochodzone roszczenie (nakaz zapłaty k. 43).

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. – w sprzeciwie od nakazu zapłaty - wniósł o oddalenie powództwa, a w przypadku jego uwzględnienia o nie zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, ewentualnie o obciążenie pozwanego kosztami postępowania jedynie w części – stosownie do art. 102 k.p.c. Wskazał, że był wzywany do zapłaty, ale Szpital nie dysponował środkami, za pomocą których mógłby zaspokoić wierzyciela. Dlatego braku zapłaty nie należy łączyć z brakiem dobrej woli szpitala. Zakwestionował roszczenie, co do zasady i co do wysokości. Podniósł, że powód nie udowodnił roszczenia. Konieczność prowadzenia niniejszego procesu nie wynika ze złej woli pozwanego, lecz z jego trudnej sytuacji materialnej. Nakład pracy powoda związany z przygotowaniem pozwu i popieraniem powództwa – postępowanie o zapłatę wobec niezapłaconych faktur nie jest postępowaniem o wysokim stopniu skomplikowania, jak również nie wymaga wiedzy specjalnej (sprzeciw k. 46-49).

Pełnomocnik powoda – w odpowiedzi na sprzeciw – podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Podniósł, że faktura, jako dokument księgowy, służący m.in. do dokonywania rozliczeń czy też ustalania wysokości należnych podatków może dokumentować, jedynie rzeczywiste zdarzenia gospodarcze. Powód, w oparciu o art. 108b ustawy z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług wystawił za dostarczony towar faktury Vat, które to faktury, zgodnie

z obowiązującymi przepisami prawa, są dowodami zaistnienia określonego zdarzenia gospodarczego. Roszczenie o zapłatę wierzytelności wynikających z faktur Vat jest uzasadnione. Powód działając na podstawie zawartych z pozwanym umów, sprzedał towary i wydał je pozwanemu. Przedstawił w pozwie dowody spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego. Wniosek o nieobciążanie pozwanego kosztami jest bezpodstawny (k. 58-61).

Do końca procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. nabywał od powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w Z. sprzęt medyczny (niesporne).

Powód, z tytułu należności za sprzedane wyroby medyczne wystawiał faktury VAT, wraz z terminami płatności (k.62-190).

Pozwany nie uiszczył należności, wskazanych w wystawionych fakturach oraz wymagał od nich odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych i rekompensaty za koszty odzyskania należności do każdej transakcji handlowej.

Do zapłaty powyższych kwot powód bezskutecznie wezwał pozwanego pismem z dnia 31.05.2017 r. (k. 19-21; zestawienie należności k. 25-26, wykaz kursów walut k. 27, 29, 31, 33, 35, 37).

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. jest w złej sytuacji finansowej. Nie spłaca zaległych zobowiązań oraz bieżących należności na rzecz wierzycieli (niesporne, bilans k. 51-51v, rachunek zysków i strat k. 52-52v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w sprawie. Nie były one kwestionowane, dlatego sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd postanowił pominąć dowód z zeznań świadka A. B. (k. 2, 196), uznając, że okoliczności istotne na które wskazano ten dowód zostały przez pozwanego przyznane, na mocy art. 229 i 230 k.p.c. Pozwany nie przedstawił bowiem żadnych dowodów spełnienia świadczenia na rzecz powoda, czy nierzetelności wystawionych dokumentów – faktur Vat.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był niesporny. Powód wykazał wskazanymi dokumentami dochodzoną pozwem należność.

Pozwany w istocie uznał powództwo odwołując się jedynie do braku środków na spłatę zobowiązań wobec powoda.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W myśl przepisu art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Ponadto, na podstawie art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

W ocenie Sądu powód w sposób wiarygodny i rzetelny wykazał zarówno zasadność swego roszczenia, jak i jego wysokość. Pozwany nie podniósł żadnych merytorycznych zarzutów.

W ocenie Sądu Okręgowego pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania wobec powoda, nie spłacił należności za zakupione produkty lecznicze.

Z tych względów Sąd orzekł jak w pkt. 1 wyroku, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 96.888,29zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty; na mocy

art. 535 k.c. w zw. z art. 10 pkt. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013 r. Dz.U. 2013, poz. 43).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji, o kosztach orzekając na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.262 zł; w tym z tytułu: opłaty sądowej od pozwu kwotę 4.845 zł, wynagrodzenia pełnomocnika 5.400zł (stawka minimalna w sprawach cywilnych wynikająca z § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17zł.